

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Д. К. Орлика
Ім. Д. К. Орлика

Контрольний екземпляр

Молодий комунар

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 10 грудня 1983 року

№ 147 (3342).

Ціна 2 коп.

Щоденна пошта нашої газети приносить численні відгуки на Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова, на хвилюючі події міжнародного життя. Молоді виробничники і службовці, студенти і школярі, ветерани війни і праці,

партії і комсомолу одностайно схвалюють положення цього важливого документа, спрямованого на збереження миру в Європі і в усьому світі, гнівно засуджують мілітаристський курс Вашингтона, протестують проти розміщення ядерних ракет на території трьох західноєвропейських країн.

Внуки не підведуть

Я пройшов війну від першого її дня і закінчив свій похід на Тихому океані. Воював у складі 132-го авіаційного далекобомбардувального полку 334-ї орденів Кутузова і Олександра Невського Ленінградської дивізії. Був радистом, а після контузії працював по забезпеченню польотів нашої ескадрильї.

Ми, ті, хто залишився в живих, мріяли про те, щоб завойованого миру ніхто і ніколи не смів порушити. І цю волю, це бажання виражає кожен рядок із Заяви товариша Ю. В. Андропова, яка викликала широкий резонанс як у нашій країні, так і за рубежем.

Увійшла в історію зустріч на Ельбі з військами союзників у другій світовій війні. Я теж був там. Пам'ятаю, якою щирою і радісною була тоді зустріч з американцями і англійцями. Тепер я часто думаю: чи не соромно зараз тим американським солдатам, що допомогли нам у свій час розправитися з фашизмом, за людиноненависницьку політику свого уряду? Невже час владний стерти з пам'яті плідне співробітництво, союзництво наших двох народів?

У складі свого авіаполку я, солдат своєї Вітчизни, пройшов з визвольною місією країнами Європи, разом зі своїми товаришами браз Берлін. Я бачив, які нещастя приніс фашизм не тільки мосуму народові, а й німецькій землі. Ті, хто прагнув завоювати весь світ, примусив страждати своїх матерів, посиротив дітей.

Тож не вже американці та інші країни НАТО наївно сподіваються, що не настане час розплати за їхнє свавільля і безумство. Невже, думають у Білому домі, що можна довго й безкарно грати долею людства? Ні, так не буде. Про це чітко й зрозуміло сказано у Заяві керівника нашої партії і держави, про це говорять сьогодні усі чесні люди планети.

До війни я працював інструктором фізкультури заводу «Червона зірка». Зі спортом не розстався і після демобілізації, працював у різних спортивних організаціях і товариствах до виходу на пенсію. Все своє життя я пам'ятаю імена славних кіровоградських спортсменів Володимира Ткаченка, Олексія Водяника, Володимира Войцехівського, Володимира Мішегорова, Павла Капельяна, Олександра Бодашка та багатьох інших, які не повернулися з війни. Вони так і не поставили свого головного рекорду...

Тож хай сьогодні ніщо не заважає людям мирної праці досягати задуманих висот, вершити все нові трудові подвиги на благо Вітчизни, на щастя народу. Нам є на кого покластися і в такій серйозній справі, як боротьба за мир. Думаю, наші внуки не підведуть, коли ворог захоче випробувати наші сили.

Г. ЗМОЧИНСЬКИЙ,
ветеран Великої Вітчизняної війни, ветеран спорту, член КПРС з 1945 року.

ВСЕНАРОДНА СПРАВА

Сьогодні всіх радянських людей непокоїть напружена міжнародна обстановка, непокоїть мілітаристський курс адміністрації США. З хвилюванням і тривогою за долю людства сприйняли працівники Маловісківської районної друкарні повідомлення про те, що американці почали розміщення крилатих ракет і ракет «Першинг-2» на європейському континенті. Своєчасно, переконливо, як застереження всім, хто несе сьогодні відповідальність за долю миру, прозвучала на весь світ Заява Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова.

Газети, радіо, телебачення щодня приносять повідомлення про те, як зустріла появу цього важливого історичного документа прогресивна громадськість світу, молодь планети. Усі чесні люди землі виходять

сьогодні на вулиці і площі, збираються на своїх робочих місцях, щоб висловити гнівний протест проти людиноненависницької політики Білого дому.

Не вперше імперіалісти намагаються розмовляти з нами з позиції сили. Швидко забув дехто на Заході другу світову війну, коли знову планує «хрестовий похід» проти соціалізму.

У нашій друкарні немає ветеранів Великої Вітчизняної війни. Колектив відносно молодий. Але ту війну пройшли наші діди, наші батьки. Ми добре знаємо, якою ціною відвоювали вони наше мирне сьогодення. Сьогодні у лави борців за мир вступаємо ми — їхні діти і внуки. Не дамо підірвати світ, не дозволимо брязкати зброєю на порозі нашого дому!

В. КУДРЯ,
друкар, ударник комуністичної праці.
Маловісківський район.

Увага! Обласний штаб «Комсомольського прожектора» і редакція газети «Молодий комунар» продовжують громадський огляд-перевірку «Робочий хвилини» — суворий лік. Завдання міських, районних, всіх штабів «КП» — добитися масової участі членів ВЛКСМ у рейдах і перевірках по дотриманню режиму робочого дня, трудової і виробничої дисципліни. Триває республіканська операція «Хронометр», в якій треба взяти активну участь. Тож чекаємо ваших повідомлень, комсомольські дозорці!

ТАКА ДІЛОВА ОБСТАНОВКА...

Перший секретар Новгородківського райкому комсомолу Сергій Богомолов не приховував роздратування:

— Як ми можемо планомірно виконувати свою роботу, коли ось уже два дні кореспонденти відволікають нас від невідкладних справ? Не можемо приділити вам уваги, бо на сьогодні у нас заплановано... — і Сергій довго і без запинки, як по писаному, став перераховувати: поперше, по-друге...

Деякою мірою першого секретаря можна було зрозуміти: план — напружений, настійний — «авральний». Але дивує те, що перший секретар райкому ЛКСМУ протиставляє завдання райкому завданням обласної молодіжної газети. Адже ж вирішуємо спільні проблеми! Більше того, сьогодні такі питання, як трудова дисципліна і економія пального (питання, висунуті самим життям) мали б хвилювати і новгородківців. Розмова на цю тему стала просто необхідною.

Сергій Богомолов повідомив, що недавно районний штаб «Комсомольського

прожектора» провів рейди по економії нафтопродуктів у колгоспах імені Калініна, імені Жовтцевої революції, на Куцівському елеваторі і на нафтовій базі райсільгосптехніки. Правда, оцінював він рейди досить поверхово; не називаючи конкретних результатів і заходів, яких було вжито для усунення виявлених недоліків. Причому? Протоколів, «де все записано», виявляється, нема під рукою — вони знаходяться в будинку культури, а члена районного штабу «КП», який відповідає за ведення протоколів, зараз немає.

Листки «Комсомольського прожектора» теж «тимчасово» не випускаються. Чому?

— Є на це поважна причина, — пояснив Сергій Богомолов. — Ремонтують вітрину.

Звичайно, можна припустити, що результати рейдів висвітлювалися раніше і що ці листи «КП» зберігаються десь в іншому місці (як і протоколи), поза райкомом. Але, на жаль, сьогодні це лише припущення, бо конкретні факти говорять про інше.

Разом із другим секретарем райкому комсомолу Миколою Омельченком цікавимося, які рейди по економії та бережливості проводилися в райсільгоспхмії. Це підприємство ми вибрали не випадково: молоді водії постійно курсують із колгоспу в колгосп, тому для них питання економії пального повинно стояти особливо гостро.

чи випускаються листки «КП», сказав відверто: — «Комсомольського прожектора» у нас практично немає.

Які ж причини бездіяльності комсомольських дозорців? Володимир висував досить вагомі, здавалося б на перший погляд, причини. І мені довелося зіткнутися з магічною фразою «специфіка роботи»

Зі станом справ нас знайомить секретар парторганізації І. Біляков. Підприємство успішно виконало план десяти місяців за всіма основними показниками. Працівники райсільгоспхмії вчасно і в необхідній кількості вивезли на поля і внесли в ґрунт органічні і мінеральні добрива, справилися із землерийними роботами та інше.

Значну увагу приділяють тут і питанням економії пального. Розробили конкретні заходи для того, щоб по-справжньому розгорнути соціалістичне змагання за економію і бережливості, спрямувати його на використання наявних резервів і можливостей.

Але чи всі резерви використані? Ні. У цьому переконуються, знайомлячись з роботою комітету комсомолу.

На запитання, коли було проведено останній рейд «КП», секретар комсомольської організації Володимир Мішуровський невпевнено:

— Здається, ще влітку. А коли ми поїхали в...

Саме вона, мовляв, не дозволяє працювати плано-мірно.

— Комсомольські райсільгоспхмії, — пояснив В. Мішуровський. — рідко збираються разом. Вони працюють по різних колгоспах. Мене самого затримав тут ремонт. Про які рейди в таких умовах може йти мова?

Дивно, що позицію Володимира Мішуровського підтримує і другий секретар райкому. Підтримав замість того, щоб спільно розібратися і спробувати знайти вихід.

Іншої думки був секретар парторганізації підприємства І. І. Біляков.

— Комсомольська організація значно послабила свою роботу порівняно з минулими роками. Немає потіску, бажання. Безперечно, труднощі є, але це не значить, що ми не повинні вести спільну роботу. Якщо члени «КП» не мають можливості проводити рейди-перевірки, то в цьому їм повинна допомогти адміністрація райкому комсомолу.

Позиція секретаря парторганізації чітка і послідовна.

А чи знайде час райком комсомолу серед усіх пунктів своїх насичених планів виконати найголовніший, найобов'язковіший — налагодити роботу комсомольської організації райсільгоспхмії — підприємства, до якого від райкому рукою подати? Тільки досі занепокоєність райкомівців не ступала далі власного порогу. Мабуть, через те, що в райсільгоспхмії тихо, спокійно. Навіщо ніяких тобі клопотів.

Чому так сталося? Редакція сподівається, що працівники райкому комсомолу все ж знайдуть час відповісти на це запитання.

С. ТРЕНИЧ,
спецкор «Молодого комунара»,
смт Новгородка.

Сьомий рік змагаються між собою комсомольсько-молодіжні колективи магазину № 30 відділу робітничого постачання виробничого об'єднання «Олександрівкулілля». Таке суперництво сприяє високим виробничим показникам секцій «Галантерея» і «Говий одяг», і зростанню професійної майстерності молодих працівників прилавка. Комсомолки **МОЙСЕЙЧЕНКО** і **Ольга ВЕРПЕНА** (на знімку зліва направо) сьогодні не тільки навчаються у старших колег, а й самі навчають, хоча стає роботи у дівчат величезної.

Фото В. ГРИБА.

ДІЄВІСТЬ

Комсомольські «прожектори» області беруть активну участь у проведенні республіканського рейду по зміцненню соціалістичної дисципліни праці і громадського порядку операції «Хронометр», борються за економію витрачання електроенергії в ході операції «Енергія».

Цими днями редакція одержала повідомлення районних штабів «КП». **КИРОВОГРАД.** У ході рейду міського штабу «КП» на ремонтно-механічному за-

воді «Укрремтресту» було проведено перевірку роботи деяких цехів у другу зміну.

Порушень трудової дисципліни не виявлено. Причини виробничих недоліків об'єктивного плану: деякі верстати простоють через неуконкомплектваність цехів робітниками. У механічному цеху № 1 майстер цеху виконує одночасно роботу наладчика, прибиральника і заточника, що відволікає його від виконання своїх безпосередніх обов'язків.

Про результати рейду інформовано керівництво заводу.

працівниками держенерго-нагляду і журналістами районної газети «Вперед» по раціональному використанню електроенергії у енергетичних підприємствах району.

В ході рейду було виявлено, що в магазинах промторгу та продторгу (відповідальна за електрогосподарство Л. І. Шльомова) не дотримуються лімітів використання електроенергії.

Так, у районному універмазі без необхідності горіла 21 електролампочка, було вимкнено без дозволу електрообігрівальні прилади. Лише за осінньо-зимовий період загальний збиток становить 447 карбованців.

У магазині «Палашиня» о 10-й ранку горіло зовнішнє освітлення, у «Гастрономі» у вихідний день — внутрішнє. Перевитрачено електроенергії на 386 карбованців.

Нераціональне використання електроенергії було виявлено також на ремонтно-будівельній шляховій дільниці (відповідальний А. Баклан), де збитки склали 267 карбованців.

Після рейду в промторзі і універмазі відремонтовано опалувальну систему, зайві лампи вимкнено. За винятком встановлено суворий контроль. У випадку нових порушень на них буде накладено матеріальні стягнення.

КМК: СЛОВО І ДІЛО

БРИГАДНИЙ ПІДРЯД: ФОРМА ПРОГРЕСИВНА

Знайомтесь: комсомольсько-молодіжний колектив по виготовленню штамів електромеханічного заводу імені ХХУ з'їзду КПРС (керівник О. О. Карташевський, групкомсорг А. Мінко). Створений три роки тому. В його складі 16 виробничників. Продукцію молодіжний виготовляє з особистим клеймом. Та від створення бригади до успіху лежав нелегкий шлях...

Як учить нас діалектика, ніщо старе не хоче здавати своїх позицій без боротьби. В цьому молоді виробничники електромеханічного заводу переконалися.

Тривали дебати під час створення колективу. «Для чого ганятися за журавлем у небі, коли синиця в руках», — запевняв один скептик. «Я знаю одне, — вторив йому інший, — якщо постаратися, то буде і норма виконана, і якість висока. А тепер як буде: одні вкладатимуть душу в роботу, а хтось із холодком та допустить брак — і вся наша робота зведеться нанівець. Так виходить?»

Оптимісти вели свою лінію: «Гріш ціна твоїй нормі, коли в кінцевому результаті ми не дамо готової продукції. До цього тебе не цікавило: пішли в хід твої деталі чи лежать десь спокійно. А тепер інша справа!»

Ось тут і потрібно було слово людини, яка користувалася в колективі заслуженим авторитетом.

— Не кипіть, хлопці, — розважливо почав бригадир Олег Олександрович. — Я цілком згодний, що не все відразу у нас вийде. Але не можна не погодитися й з іншим: бригадна форма — прогресивна форма. Нині не те що недоречно — шкідливо стояти на позиціях індивідуаліста і відстоювати

принцип «моя хата скраю...» Адже мова йде про кінцевий результат.

Ентузіасти взяли гору. А комсомольсько-молодіжний колектив почав працювати за бригадним підрядом. Звичайно, спочатку виникли перешкоди. Давав про себе знати і різний рівень майстерності, і відсутність вимогливості до себе окремих виробничників. Але бригада енергійно долає труднощі, принципово застосовувала дієвий важіль — коефіцієнт трудової участі кожного.

Поступово зросла продуктивність і якість праці КМК. Стабільно високими стали заробітки. А найрадіснішим визнанням для бригади було надане їй право працювати з особистим клеймом.

Славними ділами пише комсомольсько-молодіжний колектив свою біографію. У нинішньому році виборів першість у внутрішньозаводському соціалістичному змаганні серед КМК за перший квартал, перше місце серед КМК міста за другий квартал. За високі показники, досягнуті в соціалістичному змаганні, активну участь у громадському житті на ознаменування 65-ї річниці ВЛКСМ бригаду занесено на міську Дошку пошани.

Впевнено йде молодь до нових трудових горизонтів. Так, слюсар-інструментальник 5 розряду комуніст В. Д. Колосюк — кавалер ордена Трудового Червоного Прапора. У бригаді з першого дня. Працює з особистим клеймом. Наставник. Голова цехового комітету профспілки. Фрезерувальник комсомолец Микола Бегей — переможець конкурсу «Кращий за професією». Токар-розточувальник комсомолец Володимир Беззубченко прийшов у колектив рік тому, але вже користується авторитетом, трудиться нарівні з товаришами.

Це про них, ударників комуністичної праці, з гордістю говорять керівник КМК Олег Карташевський:

— Такі хлопці сьогодні ні перед якими труднощами не зупиняться.

К. ПОВЕЛЬКО.
м. Олександрія.

ДРУЖБА І ПОШУК

Клуб інтернаціональної дружби «Глобус» Голованівської СШ № 2 був створений при школі в 1970 році. Його членами є всі учні і вчителі. Серед почесних членів клубу — видатні діячі міжнародного комуністичного руху Еріх Хонеккер, Янош Кадар, інші партійні діячі соціалістичних країн, а також давній Герой Радянського Союзу П. І. Батов, Герой Радянського Союзу льотчик-космонавт В. В. Терешкова, Герой Соціалістичної Праці — ланкова П. Г. Громічук та механізатор О. П. Орлик.

Активісти «Глобуса» регулярно листуються зі шкільними колективами, спорідненими клубами, піонерськими загонами, червоними слідопитами, учнями Ханойського металургійного технікуму Соціалістичної Республіки В'єтнам. У 1973 році шестеро посланців цього навчального закладу побували в інтерклубі «Глобус», і тепер між в'єтнамськими і нашими піонерами підтримується тісна зв'язки. Далекі відстані — не

перешкода для міцної дружби.

У 1980 році в інтерклубі «Глобус» побували посланці Народної Республіки Болгарії, нині ведеться листування наших піонерів з болгарськими. Щотижня надходять сюди листи від юних ленинців Таджикиської РСР, Туркменської РСР, Латвійської РСР, Білоруської РСР. А в січні 1983 року піонери 6 класу А. Варецька, Л. Кліманова брали участь у фестивалі дружби в Гродно. Вони їздили на запрошення білоруських піонерів.

Інтерклубівці проводять мітинги солідарності з трудящими капіталістичних країн, мітинги, міру, протесту проти війни, конкурси плакатів.

Ось і в цьому році члени інтерклубу провели мітинг миру, де виступили вчителі І. І. Трохименко, військовий керівник М. О. Римар, директор школи Т. В. Животовська, секретар комсомольської організації Т. Чабанюк, голова ради дружини Л. Кліманова та інші члени інтерклубу «Глобус».

На особливу увагу заслуговує пошукова робота членів клубу. Зібрано матеріали про Героя Радянського Союзу командира стрілецького полку Г. В. Міклея. Через Центральний архів Міністерства оборони СРСР червоним слідопитам вдалося встановити місце героїчної загибелі і поховання Героя Радянського Союзу командира стрілецького полку Г. В. Міклея, який брав участь в оборонних боях на території району і поніс смертю хоробрих під селом Красногірка. 28 серпня 1978 року школі було присвоєно його ім'я.

Того ж року в гості до школярів приїжджала сестра Героя Людмила Валеріївна та дочка Алла Геннадіївна Міклея. Це була незабутня подія для всього колективу школи. Людмила Валеріївна та Алла Геннадіївна подарували червоним слідопитам школи багато цікавих документів і фотографій, які розповідають про життя та боротьбу Г. В. Міклея.

Велика робота проводиться і по збиранню мате-

ріалів про діяльність підпільної комсомольської організації «Спартак». Червоні слідопити школи листуються з 40 партизанськими з'єднаннями генерал-майора Наумова. Зібрано багато матеріалів, якими поділилися музеї і учасники партизанського руху. 29 жовтня 1983 року на честь 65-річчя ВЛКСМ було відкрито музей бойової слави, присвячений партизанському з'єднанню генерал-майора Наумова, що в березні 43-го проходило через Голованівський ліс.

Кажуть, сила птаха в крилах, сила людини — в дружбі. Особливого значення набувають ці слова, коли розглядаєш пошту «Глобуса». Листи й експонати, альбоми і сувеніри, шкатулки зі священною землею з міст-героїв, численні реліквії «Глобуса», а також масово-політична робота його штабу — все це служить вихованню учнівської молоді в дусі радянського патріотизму і соціалістичного інтернаціоналізму. «Дружба і пошук» — такий девіз школярів Голованівської СШ № 2 імені Героя Радянського Союзу Г. В. Міклея.

А. СЕМЕНДЯСЬ, секретар — завідувач відділом учнівської молоді Голованівського райкому ЛКСМУ.

Алла Примостка працює світлокопівальницею технічного відділу на ремонтно-механічному заводі імені В. К. Таратута четвертий рік. Дівчину знають як активну комсомолку, чуйного товариша, сумлінного працівника. Алла у минулому році була секретарем комсомольської організації техвідділу. Тоді колектив виборов за один із кварталів звання зразкового. Другий рік спільно обирають дівчину членом комітету комсомолу підприємства, де вона очолює сектор обліку. У тому, що всі папери завжди в порядку і на місці — велика заслуга саме Алли. А Примостка зробила своїм принципом виконувати завжди виробничі завдання на 110-115 процентів.

Фото В. ГРИБА.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЦІЄФСТВО

ВИСОТА

На висоті в прямому і переносному розумінні працює на будівництві Запорізької атомної електростанції комсомольсько-молодіжна бригада слюсарів-монтажників Віктора Золотайка з управління «Південтеплоенергомонтаж». У цій бригаді колектив, який став переможцем змагання молодих будівельників у другому півріччі, монтує сталевий трубопровід у реакторному відділенні на найвищій 63-метровій позначці.

У приміщенні під нулоподібним дахом — хитро сплетення трубопроводів, електронабелів, проводів, різне устаткування. Тут не розмахнешся, що, звичайно, стримує темп роботи. Але хлопці і в таких умовах успішно справляються із завданням, значно випереджаючи нормативні строки.

Повільно рухається по колу спеціальний підйомний кран, на якому тимчасово обладнано будівельні рихтування: без них ніяк не обійтись монтажникам.

— Трохи правіше! — кричить ланковий Борис Лунін кранівникові, показуючи рукою напрям руху. — Ще трохи. Нормально! Крути ледітку, хлопці!

Натягнувшись, як струни, сталеві троси, і «поплизла» величезна товстостінна труба. Тепер все залежить від точного розрахунку і май-

стерності людей, тому що потрібна ювелірна робота. Допуск зміщення стику труб — півміліметра, не більше. Навіть найменше відхилення позначиться на якості зварювання, що недопустимо.

Важко вести монтаж трубопроводів і устаткування на висоті, але хлопці ні разу не підвели зварників.

— Кожен з двадцяти членів бригади має необхідні спеціальності, — розповідає В. Золотайко. — Кожен уміє працювати із захищувального машинкою і газорізаком. А якщо треба, стає такелажником. Без цього нам не обійтися. Головне ж — робітнича совість, нею вимірюємо свої діла і вчинки...

Поговорити з юнаками я зміг тільки в обідню перерву, коли вони зібравшись у розжареному сонцем вагончику на будмайданчику. Проте вони неохоче розповідали про себе, свою роботу.

— Робота як робота, — почав ланковий Борис Лу-

нін. — Щодня нове завдання. Якщо треба, залишася після зміни поки не впорвемося.

— А яка будова без труднощів? — підключився Василь Гуцул. — Ми вже звикли до них, намагався не помічати. Розкажи-но краще, бригадире, як Новий рік зустрічали.

... Вранці 31 грудня в першу зміну вийшла вся бригада. Треба було виконати технічно дуже складне завдання — підняти і встановити на 36-метровій позначці трьохсоттонний корпус реактора. Підняли стропили його сталевими тросами, другу половину дня піднімали потужним краном. Потім цілу ніч повільно, метр за метром опускали цю машину через вузький транспортний коридор. На кожній позначці стояли робітники, і стежили, щоб не зачепити і не подрпати корпус. Тільки вранці, коли встановили його на тимчасові опори, усі нараз відчували велику втому. Начальник управління Ж. К. Блиндар подякував робітникам за те, що додержали слова, а потім, усміхнувшись, додав:

— З Новим роком, товариші! Йдіть відпочивати.

На всесоюзній ударній комсомольській будові, що розкинулася на березі Каспійського моря, об'єкти піднімаються швидко. У важких робочих буднях зростає і професійна майстерність молодих будівельників. Наприклад, усі члени бригади В. Золотайка мають четвертий-п'ятий розряди: їм будь-яке завдання під силу. Навіть наймолодший Сергій Савченко, який два роки тому прийшов у колектив після служби в армії, працює по четвертому розряду. Вступив до технікуму, вчиться без відризу від виробництва. А тридцятирічний ланковий Іван Христиченко хлопці величають ветераном. Він споруджував Запорізьку ДРЕС, і тут, на будівництві атомної, з перших днів. Сам бригадир В. Золотайко майстер на всі руки. Йому підлазді всі допоміжні механізми на будові: він і газозварник, і газорізальник, і стропальник. Хоча у бригадира турбот вистачає, він завжди знайде

час допомогти товаришам, береться за найважчу роботу. До цього привчив і решту — особистим прикладом.

Трудові рекорди на будові — звичне явище. Є вони і на рахунку бригади В. Золотайка. Найбільш пам'ятний хлопці встановили на монтажні трубопроводи головного циркуляційного контура в реакторному відділенні 1-го енергоблока. За сто діб вони зістинували всі труби, а бригада Іларіона Шаповалова заварила стіни — на два місяці перекирили попереднє досягнення будівників Південно-Української АЕС. За цей час тільки комсомольсько-молодіжний колектив В. Золотайка зекономив 1600 людоднів. Продуктивність праці тут підвищилася вдвоє.

Успіхові слюсарів-монтажників Віктора Золотайка сприяють високий професіоналізм, повна взаємозамінюваність, бригадний підряд, — говорить начальник комсомольського штабу будови Олександр Миронов. — Діставши нове завдання, хлопці обговорюють, як краще і швидше виконати його, спільно виконують найбільш оптимальний варіант, продумують усі деталі. За їх прикладом працюють усі вісімдесят наших комсомольсько-молодіжних колективів, живуть однією турботою — до кінця року здати в експлуатацію перший енергоблок «мілльонник».

Робітнича висота... Це ориєнтир для кожної ланки і бригади комсомольської ударної будови, які працюють за прискореним графіком. Саме він забезпечує потоково-швидкісний метод будівництва Запорізької АЕС — головної в новій серії. Надійним помічником людей стала електроніка, яка розраховує сітвові графіки будівельно-монтажних робіт, управляє основними технологічними процесами.

...У будинку культури «Сучасник» багатолюдно. Серед почесних гостей торжества на честь посвячення молоді в будівельники АЕС — Віктор Золотайко з своїми хлопцями. На сцену запрошують сімдесят випускників професійно-технічного училища і ветеранів управління «Південтеплоенерго м о н т а ж».

— Ми з радістю приймаємо вас, хлопці, у свою сім'ю! — говорить Віктор Золотайко. — Допоможемо вам стати справжніми слюсарями-монтажниками, а ви старайтеся не підвести колектив.

Віктор і його товариші пов'язують юнакам через плече червоні стрічки з написом «Молодий робітник» і вручають путівки на будову.

— У добру путь! — лунає в залі. — В добрий час!

М. КЛИМЕНКО,
кор. РАТАУ.
м. Енергодар
Запорізької області.

ДРУЖИНА ЗА ПОКЛИКАННЯМ?

«Про що варто було б поговорити у «Клубі молоді сім'ї?» — у відповідях читачів на цей пункт анкети «Молодого комунара» найчастіше зустрічаються побажання торкнутися проблем (зокрема, побуту), що постають перед подружжям на початку спільного життя. Як розподіляти домашні обов'язки? Чи можна уникнути при цьому непорозумінь? Як не дати кохання потонути у суєті буденний? Не будемо запевняти Л. Візнер, Л. Бойко з Ульяновки, О. Купріянова, Н. Галіцьку, Н. Красоту з Вільшанки, С. Жарик, Т. Андріанову з Бобриниці, Т. Цюму з Компаніївського району та інших, що сьогоднішня публікація — єдино можлива відповідь на їхні запитання; це просто точка зору.

«Сімейний човен розбивається об берег побуту». Мотиви розлучень молодих пар свідчать, що для багатьох цей афоризм не жарт, а чергова істина. І коли починають шукати винного в «саварії», то здебільшого біля гангсбонного стовпа опиняється жінка. Десятки її достоїнств одним махом перекреслює фатальне «погана хазяйка». Погодьтеся, саме таке формулювання приходить у голову, коли ви у чийсь квартирі перебігаєте через купу брудного взуття біля порога і тулитеся на краєчку заваленого одягом дивана... Ну хто коли подумав: «От лінивий, не міг прибрати». Де вже там — не чоловіча це справа. У надрах патріархальної сім'ї, де гроші добував чоловік, а жінка поралася біля плити та дитини займалася, народилося таке переконання. Народилося й царювало століттями. Нині, коли представників обох статей урівняли в правах, почало зсуватися з трону. Обставини примусили. Будучи зайнятою на роботі однакову з чоловіком кількість годин, жінка при всьому бажанні

не встигає сама «взяти дім». Чоловік підригається, але неохоче. І відчуває дискомфорт не тільки тому, що йому важко вимити посуд, скільки через те, що розчарується при цьому в своїй подрузі. Він-бо виплекав у мріях зовсім інший ідеал. Скоріше всього аналогічний запропонованому авторами недавно випущеного в прокат фільму «З життя начальника карного розшуку».

Молоду симпатичну матір сімейства ми бачимо головним чином на кухні. Там (як, до речі, і всюди в квартирі) все сяє, у холодильнику густо, у тарілках не пусто; двоє дітей доглянуті як лялечки й добре виховані; чоловікові наша героїня не те що увагу приділяє — щоміглі душу готова віддати.

Описана особа цілком влаштовує свого чоловіка. Не читає книг, не має цікавих захоплень, не займається громадською роботою, не вражає дотепністю й вишуканими манерами? Нічого, зате вола, за словами іншого персонажа стрічки, «дружина за покликанням».

Сказано це знавцем людських душ. «Квочка», — сказано про таких жінок... Ким? Заздрісницями? Ісудахами? Інфантильними вундеркіндами, що жеманяться на енциклопедичному інтелекті? Ось випадок не з кіно — з життя.

Валія, виходячи заміж за Ігоря, не була готова покласти життя на алтар родинного затишку як за натурою (її більше вабало до занять музикою, до літератури, до самодіяльної сцени), — так і за службовим становищем (працювала вчителькою, вдома перевіряла багато зошитів, довго готувалася до уроків, допізна села заняття в гуртках). Ігорю доводилося (помічали, що в такому контексті «доводилося» звучить як звинувачення жінок?) прибирати, прати, ходити за покупками. Не завжди, звичайно, а десь нарівні з дружиною. І все одно: «Навіщо я тоді женівся?» — скаржився матері. Та стала дорікати невістці, на захист дочки підключилися Валіні батьки, пішли скандали...

Сім'я розпалася. Валія живе з сном, Ігор уже два роки як одружений. Нова супутниця життя в нього «чудово готує, все в дім купує», до маляти його її не підпускає, — словом, дружина за покликанням.

Тут би порадили за людину, котра знайшла те, чого хотіла. Та я мало не щовечора стала зустрічати Ігоря в гастрономі досить далеко від його дому.

— У тебе ж тепер є кому за продуктами ходити, — не втрималася якась.

— Хотілося б тільки їсти. — мовив невесело. — З цього магазину добре видно зупинку, де Валія чекає автобуса після роботи...

Та сама Валія, котра була і дратівливою, і лінивою, і печива не вміла пекти... Забулося. Зате згадалося, що була вона ціка-

вою співрозмовницею («А зараз тільки про ганчір'я та кристали слухаю»), вміла розвеселити, порадити.

«Так, але на все потрібен час» — скаже не одна жінка. Де його взяти на все? Схоже, що сімейний човен, перш ніж розбитися об берег побуту, напорюється на підводний риф нестачі часу. Жінку пригнічує не перспектива смажити картоплю; їй псує настрої думка, що поки вона

буде цим зайнята, ніхто не підмете підлоги, ніхто не розвісить білизну, ніхто не поше дитині маскардадо-го костюма. І все треба, бо не зробиш, чоловік сердитиметься, тут уже не до привітних слів... Стоп! Приготуйте вечерю, згадайте народну мудрість «уміла готувати, та не вміла подавати»! І... покличте вінка. Накриваючи на стіл, пощещіть зайвий раз до чоловіка, і не виключено, що після цього він сам прибере те сміття.

Думаю, то розумно буде ще на зорі спільного життя взяти курс на розподіл домашніх справ «за вродо-баннями». Будь-який хлопець (навіть якщо одружується з твердим наміром покласти на дружину, за словами Ільфа і Петрова, «обов'язки прислуги на все») вміє щось робити. Можливо, йому подобається готувати борщ (у гуртожитку навчився). То й не намагайтеся довести, що у вас вийде смачніший, і не посилайте чоловіка в цей час прасувати простирадло.

І, нарешті, про один вибухонебезпечний для молоді родинний момент — про думку оточуючих. Частіше від неї «загораються» представники сильної чоловічої людства. Іноді досить товаришеві зневажливі кинуті молодому батькові, що одягає дитину: «Ти що, нянька?», як глава сімейства починає триматися від малюка подальше. Це, ясна річ, не подобається дружині, і починається... Тож раціонально пропускати мимо вух усі зауваження сторонніх щодо ваших близьких. Адже надміру беручи до уваги чужі думки, ви самі себе дискредитуєте. Ваші ж очі «бачили, що купували»...

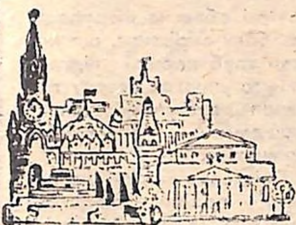
Н. ДАНИЛЕНКО.

Що потрібно тобі для щастя? Вибрати для себе правильну дорогу. Поділитися своєю щедрістю з людьми. Завжди відчувати надійне плече вірного друга, щоб була мік ним і тобою любов і злагода. Виконавши до кінця свій обов'язок перед Вітчизною, перед народом, перед свої високі переконання дітям — і будеш щасливим. Саме в цьому вбачають своє щастя комсомольці Алла МАРЧЕНКО та Олександр ЗВЕНИГОРОДСЬКИЙ, студенти Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, котрі стали під шлюбний вінець. Все у них тепер спільне — і прагнення, і мрії, і турботи.

Фото В. ГРИБА.

- ДРУЖАТЬ ДВА УНІВЕРСИТЕТИ
- НОВИЙ ЕТАП СПІВРОБІТНИЦТВА

ЩЕ ЙШЛА кровопролитна війна, а народи наших країн уже думали про мирне будівництво. Це знайшло своє відображення і в чехословацько-радянському договорі, підписаному в Москві 12 грудня 1943 року. «Високі сторони, що домовляються», — відзначається в статті 4 цього історичного документа, — «... погоджуються розвивати у найширших масштабах свої економічні відносини і надавати один одному всьляку можливу економічну допомогу після війни».

Перемога соціалістичної революції в Чехословаччині, 35-річчя якої ми відзначили у цьому році, нинішнього року, відкрила нашому народові шлях до здійснення моральних соціальних перетворень. Зрушення в народному господарстві супроводжувалися змінами у зовнішньоекономічних зв'язках. Вони стали орієнтуватися на розвиток всебічного співробітництва з країнами — членами Ради Економічного Взаємодопомоги, що утворилася в 1949 році, і передусім з першою соціалістичною державою і надійним партнером — Радянським Союзом.

Як витікає з нового чехословацько-радянського договору про дружбу і співробітництво, укладеного 1970 року, зміцнення двосторонніх чехословацько-радянських відносин нерозривно пов'язане з багатограним співробітництвом країн РЕВ і становить органічну частину цілеспрямованого процесу зближення народногосподарських комплексів у рам-

ПЛАНЕТА

12 ГРУДНЯ ВИПОВНЮЄТЬСЯ 40 РОКІВ 3 ДНЯ ПІДПИСАННЯ ДОГОВОРУ ПРО ДРУЖБУ, ВЗАЄМНУ ДОПОМОГУ І СПІВРОБІТНИЦТВО МІЖ РАДЯНСЬКИМ СОЮЗОМ І ЧЕХОСЛОВАЧЧИНОЮ.

У НАС СПІЛЬНІ ЦІЛІ

Рудольф РОГЛІЧЕК, заступник Голови уряду ЧССР, постійний представник Чехословаччини в РЕВ

нах світової соціалістичної співдружності. Успіхи, досягнуті в розвитку соціалістичної економіки в ЧССР, були б неможливі без тісного співробітництва з іншими соціалістичними країнами. Вирішальну роль у соціалістичній економічній інтеграції відіграє Радянський Союз, у розпорядженні якого сучасний науковий потенціал, потужна виробничотехнічна, енергетична і сировинна база.

Надзвичайно велике для народного господарства нашої республіки значення запуск продукції радянського машинобудування. Сюди відносяться, наприклад, технологічне обладнання для атомних електростанцій, обладнання для виробництва целюлози, машини для спорудження та експлуатації пражського метрополітену, гірничо-шахтне устаткування. Досить сказати, що кожний п'ятий металобобринний верстат, куплений Чехословаччиною за народною, виготовлений на радянських заводах.

Неодмінно слід відзначити той факт, що, наприклад, у 1980 році поставили з Радянського Союзу майже повністю нові нафтові та нафтопродуктні, більш як на 80 процентів — імпорту по-требу у залізній руді, на сто

процентів — потребу в природному газі. З іншого боку, крупні радянські замовлення дозволяють нам розширювати виробничі потужності, випускати машини і обладнання великими серіями. На сьогодні радянськими залізницями курсують 2 тисячі електричних локомотивів із маркою «Зроблено в ЧССР». У містах ЧССР пасажирів перевозять 5 тисяч тролейбусів і 6 тисяч трамваїв чехословацького виробництва. Великою популярністю у радянських покупців користуються чехословацьке взуття, меблі, вироби із скла та кришталю, одяг і біжутерія. За обсягом експорту цих товарів на радянський ринок ЧССР стоїть на одному з перших місць.

Радянський Союз є найбільшим торговим партнером нашої країни. Поглиблюються наші науково-технічні зв'язки, котрі сприяють розвитку практично всіх галузей народного господарства. За чверть століття Радянський Союз передав Чехословаччині 6300 комплектів технічної документації. З радянською допомогою у нас у країні впровадили нові галузі народного господарства — атомна енергетика і атомне машинобудування. В свою чергу 6500 комплектів чехосло-

вацької документації на виробництво машин і обладнання було передано радянській стороні.

Особливо важливе значення для дальшого піднесення чехословацького народного господарства має довгочасна програма спеціалізації і кооперування виробництва між ЧССР і СРСР до 1990 року, підписана 13 березня 1980 року в Празі. Вона забезпечує спільне використання матеріальних ресурсів, науково-дослідницького потенціалу, створення національної структури виробництва, особливо в машинобудівній і хімічній промисловості. Програма передбачає передусім прискорення темпів науково-технічного прогресу. Спираючись на потужну науково-дослідницьку базу ЧССР, спільні розробки дозволять раціональніше використовувати матеріали, поліпшити технічні параметри і якість продукції, зменшити імпорту із капіталістичних країн.

Нині діє близько 30 міжурядових чи міжвідомчих чехословацько-радянських угод по спеціалізації і кооперуванню виробництва, у тому числі більше 20 — в машинобудуванні. Може йти про новий етап співробітництва наших братніх країн, що забезпечує підвищення ефективності виробництва і зростання добробуту наших народів. Це спільна мета економічної політики КПЧ і КРСР.

(Орбіс—АПН).

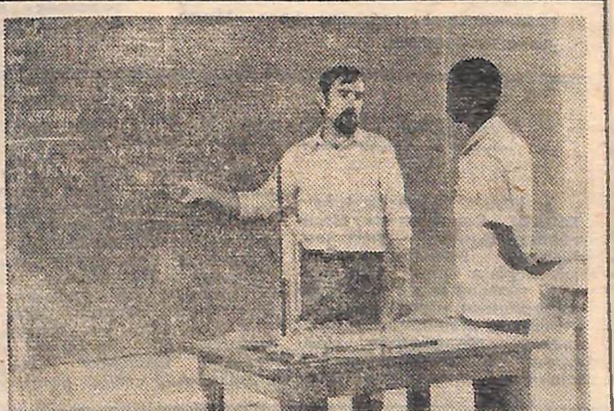
Свято болгарських студентів

СОФІЯ, (ТАРС). 8 грудня в Болгарії відзначали день студентської молоді, який став уже традиційним. Тепер у республіці працює 28 вузів, в яких навчається більш як 83 тисячі юнаків і дівчат.

Болгарські студенти вносять вагомий вклад у розвиток економіки країни — у складі молодіжних загонів беруть участь у спорудженні різних промислових та інших об'єктів, подають велику допомогу трудівникам сільського господарства в гарячу пору жнив. Чималу роль відіграє студентська молодь у вирішенні науково-технічних проблем, зв'язаних з розвитком продуктивних сил країни.

Найбільший центр підготовки висококваліфікова-

них кадрів для народного господарства — Софійський університет ім. К. Охридського, який є і найстарішим вузом Болгарії. Його 12 факультетів щороку випускають близько 900 спеціалістів з 22 спеціальностей. Велику увагу керівництво університету приділяє постійному вдосконаленню навчального процесу, підвищенню якості викладацької роботи і науково-практичної підготовки студентів. Узи дружби і тісне плідотворне співробітництво зв'язують студентський і професорсько-викладацький склад університету ім. К. Охридського з колегами Московського державного університету ім. М. В. Ломоносова.

У Народній Республіці Конго значний вклад у розвиток освіти і в справу підготовки національних кадрів вносить Радянський Союз. У браззавільському ліцеї імені Амікара Кабрала близько 500 юнаків і дівчат під керівництвом місцевих і радянських викладачів та майстрів виробничого навчання готуються стати агрономами, ветеринарами, механізаторами і економістами сільського господарства. На знімку: заняття з фізики веде викладач із Молдавії Г. К. МОГИЛДЯ.

Фотохроніка ТАРС.

Старт

БУДНІ, ЩО СТАЛИ СВЯТАМИ

Від того, як виступають сьогодні на змаганнях різного рангу юні спортсмени того чи іншого колективу фізкультури, через певний час залежатиме сходження команд, укомплектованих дорослими. Адже в спортивних секціях за місцем проживання, в загальноосвітніх школах, роблять свої перші кроки до майстерності майбутні чемпіони і рекордсмени.

На цьогорічному обласному фіналі чемпіонату країни з багатоборства ГПО на приз «Комсомольської правди», наприклад, представники середньої школи № 4 Оксана Омельченко та Сергій Супрун, одержали найвищі нагороди. Це не випадково. У десятиріччя систематично і послідовно впроваджують в дію комплекс ГПО; цікаво проходять тут дитячі ігри «Старти надій». Вихованці молодших класів відвідують гуртки за інтересами, спортивні секції в мікрорайонах. На турнірі в Кіровограді став чемпіоном і робітник Дніпровського заводу твердих сплавів Юрій Коровайченко, колишній вихованець СШ № 4. Розповідаючи в міській комсомолу про свої здобутки, він підкреслює:

— Перші нагороди я виборов на змаганнях у своєму дворі.

Ще один факт. Багатоборці колективу фізкультури заводу чистих металів Григорій Яненко і Валерій Ленець теж перемогли на обласному фіналі. У цих спортсменів тверде правило: взяв висоту сам — допоможи здолати її початківцю. І саме такі, як Ленець та Яненко, в шерензі ентузіастів підприємства, котрі

НА «МАЛОМУ СТАДІОНІ»

взяли шефство над дитячо-підлітковими клубами в мікрорайонах Світловодська. Вони допомогли працівникам жеків обладнати спортивні майданчики, містечка ГПО, а потім стали ініціаторами проведення масових поєдинків «Тато, мама і я — спортивна сім'я».

Проводилися в нас змагання за програмою Всесоюзного тижня ГПО під девізом «До праці і оборони СРСР — готовий!» Були переконані — найбільш сильні і численні команди представляли колективи фізкультури «Чайка», заводів чистих металів та твердих сплавів. І справді, вони вийшли на старт без нагадувань, бригадами, сім'ями. А з ними були і їх молодші друзі — юні спортсмени з жеківських команд. І заслуга в цьому комітетів комсомолу підприємств-шефів, працівників міського ЛКСМУ, які теж дбають про будівництво нових і експлуатацію наявних спортивних баз за місцем проживання.

На черзі — зимові старты. Ми вже подбали про те, щоб для дітей на пунктах прокату було вдосталь лиж, ковзанів, санчат. Комсомольці підприємств-шефів, фізкультурні активісти жеків обновили хокейні майданчики. І через кілька днів почнуться перші старты турніру на приз клубу «Золота шайба». А в парку культури і відпочинку імені Т. Г. Шевченка влаштуємо старты вихідного дня для лижників.

Не припиняється робота взимку і в групах любителів бігу. А коли випаде сніг, організуємо походи вихідного дня.

Ми намагатимемося робити все, від нас залежне, щоб і надалі росла майстерність юних спортсменів, котрі згодом прийдуть на зміну чемпіонам колективів фізкультури. Але передусім причіп — на зростання масовості.

Г. МАНОЙЛОВ,
голова Світловодського міського
спорткомітету.

ФІЗКУЛЬТУРА — ТОБІ І ВСІМ!

За програмою «Здоров'я»

Два дні в спортзалі обласної ДСТ «Авангард» проходив перший обласний конкурс на звання «Кращий за професією» серед інструкторів-методистів з виробничої гімнастики та фізкультурно-оздоровчої роботи.

У групі учасників, які демонстрували комплекси з музичним супроводом, жюри виставило найвищі оцінки — по 10 балів (окремо по теорії та практиці) інструктору-методисту Кіровоградського міського об'єднання «Промтовари» майстрові спорту Надії Галенко. Другим призером став представник цього ж колективу Ігор Сидоров. На третьому місці — інструктор-методист Кіровоградського технічного вузла республіканських магістралей зв'язку Олена Маринчук.

А серед учасників, які демонстрували комплекси без музичного супроводу, найкраще виступила інструктор Кіровоградської фабрики індушів та ремонту одягу Лариса Посушко.

У командному заліку перемогли спартаківці.

В. ПЕРЕВЕРЗЕВ,
громадський кореспондент «Моло-
дого комунара».

У колективі фізкультури Кіровоградського машинобудівного технікуму популярний велоспорт. Є тут розрядники, кандидати у майстри спорту, призери обласних і республіканських змагань.

На знімку: чемпіон республіки з велокросу, кандидат у майстри спорту Борис ТОМАХ.

Фото В. ГРИБА.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

▲ Юні баскетболісти з ДЮСШ Севастополя, Мелітополя, Вінниці, Полтави, Черкас приїхали в Знамянку на відкритий турнір, присвячений 40-річчю визволення міста залізничників від німецько-фашистських загарбників. Найбільшого успіху домоглися місцеві спортсмени (тре-

нер М. Добрянський), які виграли всі матчі.

▲ Більше 250 борців класичного стилю взяли участь у всесоюзному турнірі в Кишиневі на приз перших чемпіонів Молдавії. Вихованці кіровоградських тренерів М. Бондаря та О. Герушті («Буревісник») Олександр Жигулін, Валерій Дмитрієв та Василь Крикуненко увійшли в трійку призерів серед спортсменів своїх вагових

категорій. Перший із хлопців здобув срібну нагороду, а його товариші — бронзові.

▲ Інженер кіровоградського філіалу інституту «Укріолгоспроєкт» Ю. Центр став чемпіоном обласної ДСТ «Колос» із шахів, перемігши на турнірі, що закінчився в Малій Висці. Анатолій Гулак (Новгородка) — другий. Володимир Барський (Ульяновка) — третій.

НА ПРИЗ

«Молодого
комунара»

З ЩОДЕННИКОМ САМОКОНТРОЛЮ

Матеріали в куточку спортивної слави десятиріччя № 6 знову поповнилися — названо імена кращих вихованців спортивних секцій — гімнастки Тетяни Залужної, баскетболістки Наталки Ігнатенко, легкоатлетки Тетяни Русол, борців Олега Трубенка, Ігоря Мороза, Сергія Кричуна, футболістів Геннадія Перчуна та Сергія Котова. Всі ці учні склали залік із фізичної та військово-технічної підготовки за програмою ГПО. Саме фізкультурний комплекс допоміг їм загартуватися і домогтися успіху в улюблених видах спорту. В десятиріччя вже стало традицією, що у фіналах шкільної спартакіади беруть участь лише значківці ГПО.

Інші вчителі фізкультури О. М. Сікан і Р. Д. Теслюченко готують своїх вихованців до нового заліку. Перевірили їх майстерність у підтягуванні на перекладині, в стрільському тирі, в метанні гранати, на стомленні. На черзі змагання із зимового багатоборства ГПО. Буде проведено лижний пробіг, присвячений 40-річчю визволення Новоукраїнки від німецько-фашистських загарбників, турнірний похід місяцями визвольних боїв.

Ті, хто складає нормативи ГПО чи готується до цього, ведуть щоденники самоконтролю, в яких проставляються цифри зростання майстерності майбутніх значківців.

Уже тепер іде підготовка до фіналу загальношкільної спартакіади, яка відбудеться в травні. Найбільш масовим тоді буде турнір з багатоборства ГПО на приз героїв-земляків.

Л. КУГЕЛЬ,
учитель.
м. Новоукраїнка.

КОНКУРС, КОНКУРС!

ЗАДАЧА № 12 має таке розв'язання:
1. Фд3! Крс4 2. Крс6 д3
3. Фд8 мат
якщо 1...Крс4, то 2. Крс6
д3 3. Фд4 мат
якщо 1...д3, то 2. Фд3+
Крс5 3. Св2 мат

Розв'язання ЗАДАЧІ № 13:
1. Тв7 загроза 2. Кв6+.
1...Фд8 2. Кв6+.
1...Сс5+ 2. Кв6+

Звідки беруться мінуси?

▲ РОЗДУМИ ПІСЛЯ ЧЕМПІОНАТУ ОБЛАСТІ З
ФУТБОЛУ

У пресі, по радіо і телебаченню вже повідомлялося про підсумки чемпіонату області з футболу 1983 року. Тож докладно зупинятися на цьому немає рації. Нагадаємо лише, що чемпіоном Кіровоградщини стала команда «Трактор» Кіровоградської райсільгосптехніки (тренер А. Хропов), а право захищати честь області на першості республіки виборили футболісти Кіровоградського «Радиста» (тренер В. Похиленко).

Слід сказати, що нинішній чемпіонат пройшов де-що організованіше, ніж попередній. В значній мірі цьому сприяла зміна формули змагань. Раніше в одну групу включалися і провідні команди, і слабкі, які не мали шансів на успіх. Це не стимулювало участі в турнірах багатьох колективів. Порушення територіального принципу призводило до неявок на календарні матчі.

Цей недолік виправлено. Було створено дві підгрупи. У першу ввійшли десять найсильніших команд. 22 інших учасники склали другу підгрупу, розподілену на три зони за територіальним принципом. Отже, краще збалансувався склад учасників по спортивній майстерності, менше стало пропусків ігор.

А тепер про події, які залишилися «поза кадром» і не потрапили в підсумковий турнірний таблиці.

Обласний спорткомітет призначив голову президії обласної колегії суддів по футболу Ю. Бурунського головним суддею чемпіонату, а головним секретарем — В. Алексєнка. Проте вони самоусунулися від керівництва змаганнями, їх функції і ведення всієї документації лягли на плечі працівників спорткомітету. А в спорткомітеті не розробили чіткого положення про чемпіонат. Якщо судді на іграх команд першої підгрупи були нейтральними, то у другій підгрупі цього принципу не додержувалися. За положенням суддю в полі повинна була забезпечувати команда гостей, а його помічників — господарі поля.

Це призвело до ряду негативних наслідків, зокрема, до необ'єктивності суддівства. Тож у 16 випадках результати ігор були опротестовані. Чемпіонат області закінчився 22

жовтня. Проте навіть у листопаді всіх протоколів про останні ігри федерація не мала.

Нині працюємо над тим, щоб кожен матч наступного чемпіонату судили лише нейтральні арбітри. З цією метою міські і районні спорткомітети зобов'язані дібрати певну кількість кращих спортсменів для проведення суддівства ігор на виїзді. З ними намічено провести найближчим часом семінар із правил гри в футбол.

Великим мінусом у проведенні чемпіонату області стала і неспортивна поведінка деяких керівників команд, тренерів, футболістів. У другій підгрупі, наприклад, 23 рази команди пропустили ігри. Тричі не з'явилися на матчі команди «Маяк» із Маловисківського району, «Колос» із Світловодського району, по два рази — футболісти Новоукраїнського, Кіровоградського, Петрівського районів.

А як можна оцінювати так звані підстави гравців? Наведу факти. Тренер Новоукраїнської ДЮСШ В. Кириченко протягом чемпіонату виступав за команди «Вісь» Маловисківського району і «Колос» Новоукраїнського району. Тренер команди Олександрійського електромеханічного заводу В. Гринер у нинішньому сезоні грав у командах «Електрон», «Шахтар» і «Комінтерн».

Кидастся у вічі той факт, що в усіх командах першої підгрупи, крім кіровоградського «Буревісника», грали безперспективні футболісти, яким уже до тридцяти років. Як же за таких умов наш клубний футбол готуватиме резерви для головної команди області — «Зірки»?

Нині обласна федерація футболу вирішила, що кожен клуб першої підгрупи наступного сезону повинен виступати двома складами — основним і юнацьким.

Слід сподіватися, що надалі подібні недоліки зникнуть із нашої практики. Для цього треба докорінно поліпшити роботу обласної федерації футболу і колегії суддів, федерацій і спорткомітетів у містах і районах області.

І. АДОНІН,
голова обласної федерації футболу.

КЛУБ 64-х КЛІТИН

Чорні: Крс8, Фд8, пп: в5, ф6, ф7.

Мат у три ходи.

У зв'язку з тим, що деякі автори надіслали свої композиції недовіреними, «Клуб 64-х клітин» не міг їх пропонувати для розв'язання в ході конкурсу. І пам'ятна кількість задач не була опублікована. Тож конкурс триває.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.